

И майка и баща ѝ на
Оня свѣтъ проводи.
Острия ножъ се забива
Въ грѣди на баща ѝ
Другъ прободѣ невинното
Сърдце на майка ѝ.
После тѣзъ побѣда Юмеръ
Потегли да бѣга,
А прѣдъ него невинната
Жьртва непосѣга.
Подиръ малко вѣчъ избухна
пламъкътъ отчаенъ
Всѣки мисли и се чуди
И го гледа смаенъ.
Падналитѣ две невинни
Отъ злодѣя жьртви
Проклинаха тѣ зловѣщо
Съсѣ уста си мъртви.
Блѣсна огънъ до небето
Къщитѣ горѣха;
Свѣтли искри по въздуха
Високо лѣтѣха.
На други день селѣнитѣ
Сториха давия;
Довѣдоха отъ конака
Каймаканъ кадия.
Погледнаха зрѣлището,
Дет' хора плачѣха;
Безъ на кажѣтъ нѣщо друго
Тѣ си отидоха.
Запролива бистри сълзи
Хубава Елена